

Jan Hendrik Petrie

Jan Hendrik Petrie is geboren op 19 mei 1914 in Den Haag. Hij was de zoon van Jacobus Petrie en Maria Francisca Kops.

Hij werd in april 1937 assistent scoutsleiding bij groep 11 in Semarang. Hij werkte voor de oorlog bij Hvg. Harmsen, Verwey & Dunlop in Soerabaja.

Hij werd op 8 december 1941 gemobiliseerd en werd geplaatst als sergeant 1e klas bij de 3^e afdeling Jagers van de vierde vliegtuiggroep van de Militaire luchtvaart bij het KNIL. Hij werd na de capitulatie op Japan op 8 maart 1942 krijgsgevangen genomen in Bandung en geïnterneerd in Bandung, Tjilatjap en Batavia. Op 13 januari 1943 vertrok hij met de *Wien* met ongeveer 1700 krijgsgevangenen (allen Nederlanders) uit Batavia naar Singapore. Een groep van 700 man was afkomstig uit het 10^e Bataljon en 1000 man uit het kamp Kampong Makassar. Al deze krijgsgevangenen behoorden tot Java Party 8, het 8e krijgsgevangenen-transport dat van Java vertrok. Vier dagen later kwam het schip aan in Singapore. De krijgsgevangenen werden overgebracht naar het Changi-kamp. Ze werden enige tijd later vanuit Singapore overgebracht naar de Birmaspoorweg in treintransporten.

収容所 Camp	泰 泰 VI	番 No.	80862
姓名 Name	Petrie Jan Hendrik ペトリ ヤンヘンドリック	生年月日 Date of Birth	1914-5-19
国籍 Nationality	オランダ	所属部隊 Unit	5th Winged Group M.I. 100474
階級 Rank	Sergeant 1st Class	捕獲年月日 Date of Capture	1942-3-8
捕獲場所 Place of Capture	バンドン	捕獲者 Captured by	
父の名 Father's Name	Petrie Jacobus	母の名 Mother's Name	Petrie Maria Francisca
本籍地 Place of Origin	Soerabaja	職業 Occupation	貿易業
通報先 Destination of Report	Batavia, Indoning 131-133, Soerabaja	特記事項 Remarks	80862

補遺欄 Other Information
備考 Remarks
昭和20年5月30日
バレンツケルネフ 羽合剛幸 引渡

De Birma-Siamspoorweg, Birmaspoorweg of Dodenspoorlijn was een spoorlijn van 415 km tussen Non Pladuk in Thailand (Siam) en Thanbyuzayat in Myanmar (Birma). De spoorlijn was voor de Japanse bezetters nodig om een directe verbinding naar de kust van Birma te creëren, zodat Japanse schepen niet meer om het hele schiereiland hoefden te varen.

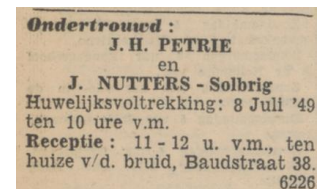
Het werk aan de spoorlijn begon op 16 september 1942 en werd 16 maanden later voltooid. Er werd gebruikt van oude spoorlijnen die onder andere op Java en andere bezette gebieden in Zuidoost Azië ontmanteld werden. De Japanners maakte gebruik van krijgsgevangenen en burgers om de spoorlijn aan te leggen. Er werd aan de beide uiteinden van de spoorlijn in Thailand en in Birma begonnen met werken. Alle krijgsgevangenen werden in groepen onder de kampen verdeeld die naast de rivieren Khwae Yai en Khwae Noi waren geplaatst. Als een traject klaar was, ging een groep naar een volgend werkkamp om aan een volgende traject te werken. In de zomer van 1943 werd de zogeheten 'Speedo-tijd' door de Japanners ingevoerd. De dwangarbeiders moesten zich dubbel inspannen om het spoor af te krijgen. De dwangarbeiders ontmoeten elkaar in oktober 1943 in Konkuita.

Tijdens de aanleg stierven per dag gemiddeld 75 arbeiders. 15 000 krijgsgevangenen stierven aan uitputting, ziekte en ondervoeding (7000 Britten, 4500 Australiërs, 130 Amerikanen en 3000 Nederlanders). Daarnaast stierven ongeveer 100 000 Thaise en Indonesische romoesja's en Birmaanse en Maleisische dwangarbeiders bij de aanleg.

Na de voltooiing van de spoorweg in december 1943 bestond het werk uit onderhoud en reparatie van schade door geallieerde bommenwerpers. Ook moest er bijvoorbeeld hout gekapt worden om de stoomtreinen te laten rijden. De werkkampen lagen vaak naast vitale punten van de spoorweg, waardoor bombardementen ook veel slachtoffers en gewonden onder de dwangarbeiders maakten. Op een aantal plekken werden ook hospitaalkampen ingericht. Een deel van de krijgsgevangenen die gewerkt hadden aan de aanleg, werden als dwangarbeider naar Japan verscheept.

Hij kwam terecht in de kampen Kinsaok, Rintin, Chungkai, Non Pladuk en Nakhon Pathom. Vervolgens kwam hij terecht in Bangkok en zat in het kamp bij het vliegveld Don Muang. Op 18 augustus werd hij uit krijgsgevangenschap bevrijd. Hij werd toen als administrateur tewerkgesteld bij de staf van het Oriëntaal hotelkamp in Bangkok.

Na de oorlog ging hij weer aan de slag bij zijn oude werkgever in Soerabaja. Hij trouwde op 8 juli 1949 met Juliana Solbrig (1912). In 1952 woonden ze nog in Indonesië.

Meer informatie

Het Indisch Leidersblad april 1937

[Japanse interneringskaarten, Surname: Petrie | Nationaal Archief](#)

[Java Party 12 \(japansekrijgsgevangenkampen.nl\)](#)

[Wien.htm](#)

[Geboorte Jan Hendrik Petrie op 19 mei 1914 te 's-Gravenhage » Open Archieven](#)

[Krijgsgevangenen Birma - Siam Nationaal Archief](#)

[Haagsche courant » 20 mei 1914 - Art. 70 | Delpher](#)

[Nieuwe courant » 25 jun 1949 - Art. 71 | Delpher](#)

[Zoeken \(cbgverzamelingen.nl\)](#)

[Birma-Siam-spoorweg - Wikipedia](#)

[De Birma-spoorlijn - Spoorlijn van de dood | Historiek](#)

[Birma-Siam Spoorweg - SHBSS](#)

Dit verhaal is onderdeel van *Scouts in de oorlog*, een verzameling verhalen als eerbetoon aan al die (oud) scouts die zich ingezet hebben voor onze vrijheid en hulp aan de medemens of die slachtoffer werden van oorlogsgeweld, in Nederland en het verre oosten. Met de verhalen willen we inspiratie bieden aan de scouts van nu, in hun wekelijkse activiteiten en als voorbereiding op hun bijdrage aan lokale herdenkingen. Kijk op <http://vrijheid.scouting.nl> voor meer informatie en alle andere verhalen.